

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1696/2024
12.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела утаја из члана 207. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Јелића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 7/23 од 19.01.2024.године и Вишег суда у Нишу Кж1 157/24 од 03.09.2024. године, у седници већа одржаној дана 12.12.2024.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Јелића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 7/23 од 19.01.2024.године и Вишег суда у Нишу Кж1 157/24 од 03.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 7/23 од 19.01.2024.године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела утаја из члана 207. став 3. у вези става 1.КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од осам месеци, коју да издржи по правноснажности пресуде, као и на новчану казну у одређеном износу од 600.000,00 динара, коју да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде. Уколико окривљени не плати новчану казну, иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем, док је

оштећени „Panalex ad“ Београд, ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 157/24 од 03.09.2024. године одбијене су као неосноване жалба окривљеног АА и жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Јелић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи наведене пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП у вези члана 453. ЗКП наводима да је првостепени суд, након укидања одлуке у поновљеном поступку изменио пресуду на штету окривљеног тиме што је извео доказ вештачењем од стране вештака економско – финансијске струке на околност вредности возила и на основу тог доказа донео пресуду која је предмет овог захтева. По ставу одбране, у поновљеном поступку, након укидања првостепене пресуде, на коју јавни тужилац није изјавио жалбу, суд није могао изводити доказе који иду на штету окривљеног, утврђивати вредност возила и мењати правну квалификацију кривичног дела утаја. Оваквим поступањем судова, по ставу одбране је повређен закон на штету окривљеног.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног суда, нису основани.

Исте наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Јелић, истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд – Виши суд у Нишу је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде Кж1 157/24 од 03.09.2024. године је дао јасне и довољне разлоге за свој став (страна 3, трећи и четврти став другостепене пресуде), које разлоге Врховни суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Према налажењу Врховног суда, како је то правилно оценио Виши суд у Нишу, окривљени АА је осуђен због истог кривичног дела - утаја из члана 207. став 3. у вези става 1. КЗ, на исту кривичну санкцију - казну затвора у трајању од осам месеци, као и на новчану казну у одређеном износу од 600.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде. Поред тога, у поновљеном поступку је измењена вредност прибављене противправне имовинске користи, у корист окривљеног и утврђен износ од 1.159.521,23 динара, у односу на износ од 1.205.291,42 динара, који је претходно утврђен у првостепеној пресуди која је укинута и поступак поновљен.

Самим тим, по налажењу Врховног суда, нижестепени судови у поновљеном поступку, након укидања раније првостепене пресуде, нису прекршили забрану преиначења на горе (*reformatio in peius*) прописану одредбом члана 453. ЗКП, с обзиром да нису изменили пресуду на штету окривљеног ни у погледу правне квалификације кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом, нити у погледу кривичне санкције, па су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног да је нижестепеним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић